

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120248653
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120248653.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej C. Z., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Z. Z., o zaplatenie 1.976,57 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9Csp/187/2020-88 zo dňa 27.5.2021 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (I.) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.976,57 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 30.4.2019 (deň nasledujúci po účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom peňažného záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4604045427 (ďalej len „zmluva o úvere“) uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom Home Credit Slovakia, a.s. v hmotnoprávnom postavení veriteľa a žalovanou ako dlžníkom dňa 7.4.2016, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.700,- € oproti jej povinnosti peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi; žalovaná však neplnila v stanovených termínoch dohodnuté úverové splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Žalobca pohľadávku voči žalovanej nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 29.4.2019 s postupcom Home Credit Slovakia a.s. Piešťany, ku dňu postúpenia vo výške 3.072,87 €, ktorá pozostávala z istiny 2.462,90 €, zmluvného úroku 367,58 € a úrokov z omeškania vo výške 242,39 €. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila na poskytnutý úver peňažné prostriedky v sume 723,43 €, dlžná suma 1.976,57 € predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami (2.700,- €) a úhradami žalovanej (723,43 €) s tým, že zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkovo-právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.4.2016, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú podľa čl. 46 zmluvy Úverové podmienky, podľa ktorej (zmluvy) bol žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver vo výške 2.700,- € oproti jej povinnosti úver splácať v dohodnutých splátkach (v počte 72) vo výške 63,13 € mesačne, so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci, ročnou úrokovou sadzbou - 18,75 %, RPMN vo výške 20,60 %, priemerná hodnota RPMN - 16,37 %, celková čiastka úveru - 4.545,36 €. Ďalej súd zistil, že Z výpisov splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná na úver zaplatila celkom sumu 723,43 € (v dňoch 5.5.2016, 15.6.2016, 13.7.2016, 12.9.2016 uhradila po 63,13 €, dňa 14.9.2016 zaplatila 22,89 €, dňa 23.2.2017 - 200,- € a dňa 20.3.2017 - 248,02 €). Zistil tiež, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 8.11.2017 v zmysle Úverových podmienok (Hlava 6 Ukončenie zmluvy, § 3 písm. a/, podľa ktorého v prípade, že sa klient oneskoril s

platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť - tzv. zosplatenie úveru), vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu vo výške 2.814,10 € do 15 dní od spisania výzvy, výzvu adresoval žalovanej na adresu Varavská 71/26, Šúrovce a bola daná na poštovú prepravu dňa 9.11.2017, čo je zrejmé z podacieho hárku č. EPH110702301. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.4.2019 postupca Home Credit Slovakia a.s. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške 3.072,87 € s prísl. žalobcovi a listom zo dňa 6.5.2019 postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej. Pokusom o zmier zo dňa 7.2.2020 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 3.492,45 € v lehote najneskôr do 17.2.2020, avšak bezvýsledne. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa ustanovení § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1 a 2, § 525 ods. 2 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“); právny vzťah strán právne posúdil ako záväzkový zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Vzhľadom na to, že veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. postúpil žalobcovi v tomto konaní svoju pohľadávku voči žalovanej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019, sa v prvom rade súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie žalobcu a skúmal v tejto súvislosti, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia a.s. a žalobcom. Súd skonštatoval, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ a ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa vyžaduje splnenie podmienky existencie splatnej pohľadávky (po konečnom termíne splatnosti alebo zosplatennej pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) a dospel k záveru, že zákonné podmienky zosplatenia spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ a zákonom stanovené predpoklady pre postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v danom prípade neboli splnené, predovšetkým žalobca nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno) doručenie písomnej výzvy žalovanej z dôvodu riadneho nesplácania úveru pred postúpením pohľadávky a upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok viac ako tri mesiace, že v lehote nie kratšej ako 15 dní veriteľ uplatní právo na zosplatenie úveru podľa ust. § 565 OZ. Na podklade týchto dôvodov súd uzavrel, že postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere je absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ), preto žalobca nie je v konaní vecne legitimovaným subjektom a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanej, ktorá mala v spore plný procesný úspech, avšak žiadne trovy konania jej preukázateľne nevznikli, náhradu trov konania nepriznal.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania. V prvom rade namietal nesprávne právne posúdenie otázky platnosti právneho úkonu zosplatenia úveru. Argumentoval tým, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, t.j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Z uvedených ustanovení zákona vyplýva, že je na rozhodnutí a slobodnom uvážení veriteľa, či k takému právnemu úkonu pristúpi, pričom zákonodarcom je aj samotná dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o takomto práve veriteľa ponechaná na ich slobodnej vôli. Poukázal na to, že žalovaná bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaná k úhrade omeškaných splátok úveru, a to podaním zo dňa 8.11.2017 označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“ a taktiež bola postupcom upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, o čom predložil aj podací hárkok. Dal do pozornosti skutočnosť, že zákon nestanovuje, od akej udalosti treba túto 15 - dňovú lehotu počítat'. Z ust. § 53 ods. 9 OZ možno vyvodit', že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, kedy má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, kedy ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15 - dňová lehota však môže začať plynúť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete ust. § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v ust. § 53 ods. 9 OZ. Z uvedeného vyvodil, že postupca platne podaním zo dňa 8.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom žalovaná bola zároveň postupcom upozornená na uplatnenie tohto práva priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje, t.j. v podaní zo dňa 8.11.2017. Uvedený postup je plne v súlade s odbornou literatúrou, podľa ktorej ust. § 53 ods. 9 OZ

nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomné upozornenie na uplatnenie tohto práva. Postupca môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie tohto práva aj priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje. V danom prípade postupca využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 8.11.2017 zároveň vyzval žalovanú v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle tejto výzvy a ust. § 53 ods. 9 OZ. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/6/2021 zo dňa 27.4.2021, z ktorého citoval právny názor. Na základe uvedeného považoval žalobca za jednoznačne preukázané, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom. S poukazom na ust. § 45 ods. 1 OZ a názor súdnej praxe dôvodil tým, že prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície; táto situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť sa oboznámiť s prejavom vôle (tak ako v súdenom prípade, kedy žalobca preukázal zaslanie výzvy postupcu na adresu žalovanej), dochádza k pôsobeniu jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. V tejto súvislosti zdôraznil, že v konaní predložil podací hárok, ktorý jednoznačne preukazuje odoslanie výzvy z 8.11.2017 žalovanej dňa 9.11.2017, čím zároveň preukazuje, že uvedená výzva sa dostala do jej dispozícijskej sféry a možno ju tak v súlade s ust. § 45 ods. 1 OZ považovať za riadne doručení, resp. jej doručenie za riadne preukázané. Na podporu svojho názoru v závere citoval právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/9/2021 zo dňa 22.4.2021.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Právne posúdenie veci je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), t.j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval a vyvodil nezodpovedajúce závery o právach a povinnostiach strán.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP v prejednávanej veci je preukázaný.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pochybil pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenia), nesprávne interpretoval právny predpis a vychádzajúc z mylného právneho názoru nesprávne vyhodnotil žalobcom predložené dôkazy a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu, preto je odvolanie žalobcu z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu opodstatnené. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná v danom spore bola procesne pasívna, skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listinné dôkazy nepoprela, k žalobe sa žiadnym spôsobom nevyjadřila, na nariadené pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavila, preto za tohto stavu mal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vyjsť z domnienky nespornosti rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP a tieto si osvojiť ako zistený skutkový stav veci a vziať ho za podklad pre svoje rozhodnutie. Odvolací súd zistil, že v danom prípade ani potreba spotrebiteľskej procesnej ochrany žalovanej ako spotrebiteľa a slabšej strany sporu neodôvodňovala vznik pochybností o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a potrebu osobitného preskúmania tejto otázky v danom spore súdom prvej inštancie za situácie, že žalobca prechod práva vyplývajúceho zo záväzkového právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere preukázal predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.4.2016, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platnými od 1.10.2015, písomnou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.4.2019, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo 6.5.2019, výzvami na splatenie dlhu zo dňa 8.11.2017 a 7.2.2020 (pokus o

zmier) adresovanými žalovanej na adresu jej bydliska, podacím hárkom o odoslaní písomností, atď. Súd prvej inštancie nereflektoval na to, že žalovaná žalobcom predložené dôkazy v konaní žiadnym spôsobom nespochybnila, rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela, následkom čoho nastúpila domnienka ich nespornosti v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP. V danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by postúpením pohľadávky veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu v danom prípade došlo k zhoršeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa (porovnaj napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018). Súd prvej inštancie vo svojich úvahách celkom zrejme prehliadal i samotnú podstatu postúpenia pohľadávky, pri ktorom nedochádza k inej zmene záväzku, než k zmene v osobe veriteľa a že oznámením o postúpení pohľadávky vyvolá postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie bez ohľadu na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky znamená trvalú zmenu veriteľa a má za následok, že postúpením pohľadávky prechádza na postupníka pohľadávka s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, a to v stave, v akom sa nachádza v dobe postúpenia. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Za tohto právneho stavu je pre dlžníka podstatné, či postupovaná pohľadávka existuje, a preto sú mu zachované námietky proti pohľadávke, ktoré môže uplatniť v dobe po postúpení; nie je však už jeho vecou, kto pohľadávku vymáha, nakoľko má plniť dlh s účinkami riadneho splnenia podľa pokynu veriteľa. Preto otázku, či pohľadávka bola skutočne postúpená a či toto postúpenie bolo platné, je možné riešiť len v spore medzi postupcom a postupníkom (porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/1277/2007 zo dňa 22.12.2009). Inými slovami povedané, po oznámení o postúpení pohľadávky súdu neprináleží posudzovať platnosť tejto zmluvy ani na základe námietky žalovaného v spore z veriteľsko-dlžníckeho vzťahu s postupníkom, keďže dlhu sa žalovaný zbaví plnením tomuto subjektu bez ohľadu na platnosť postúpenia. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky je, že postupca už nie je naďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať plnenie od dlžníka, postupník sa stáva aktívne legitimovaným subjektom na vymáhanie pohľadávky v súdnom, príp. i v exekučnom konaní. Súd prvej inštancie za stavu zrejmej nespornosti žalobcom prezentovaných skutočností pristúpil k preskúmaniu tvrdení a hodnoteniu predložených listinných dôkazov z vlastnej iniciatívy bez toho, aby vyvstala potreba dokazovania skutočností, ktoré v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP mali byť považované za nesporné tiež vo vzťahu k otázke aktívnej vecnej legitímácie, ktorú súd v danom spore neposúdil v súlade so zákonom a vyššie uvedenými závermi právnej praxe. Rovnako súd prvej inštancie vyvodil nesprávny záver i ohľadne okolností doručenia prejavu vôle žalobcu zosplatiť celý úver a výzvy na zaplatenie dlhu, pričom pri posúdení veci nevzal do úvahy ani závery ustálenej právnej praxe, podľa ktorých pri doručovaní právnych úkonov, výziev a iných listín sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky, pričom v zmysle tzv. teórie dôjdenia dokladom o doručení o výzvy môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom, pokiaľ bola doručená na poslednú známu adresu dlžníka a dostala sa do dispozičnej sféry adresáta v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 zo dňa 15.12.2020, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2021 pod č. 04). Odvolací súd pripomína, že súdna prax zaujala stanovisko tiež k obsahovým náležitostiam výzvy na plnenie pred postúpením pohľadávky a oznámenia o zosplatení úveru podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ so záverom, že z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať upozornenie, že ak dlžník dlžnú sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 169/2020).

10. Vzhľadom na uvedené žalobca v podanom odvolaní celkom opodstatnene namieta, že súdom formulované dôvody neplatnosti postúpenia pohľadávky a záver súdu prvej inštancie, že žalobca nie je oprávnený (vecne legitimovaný) pohľadávku vymáhať, neobstoja po právnej stránke, nakoľko úvaha súdu je založená na nesprávne vyhodnotených dôkazoch a nesprávnom právnom posúdení prejednávanej veci. Súd prvej inštancie vedený nesprávnou právnou úvahou v otázke preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už obsahu úverového vzťahu strán nevenoval žiadnu pozornosť, preto nevykonal dokazovanie a na jeho základe neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti základu a výšky nároku. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny pre pochybenia v skutkových i právnych záveroch a nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP neostávalo iné, než zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP) zrušiť a v rozsahu zrušenia mu vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie predovšetkým zabezpečiť si pre svoje skutkové závery dostatočný skutkový podklad procesne predpokladaným spôsobom. V tomto postupe sa najmä náležite vysporiada s listinnými dôkazmi, ktoré žalobca v priebehu konania už predložil, ktoré strany navrhnu v nastávajúcom priebehu konania alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 CSP. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne s tým, že v novom rozhodnutí vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri posudzovaní veci vyjde tiež z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 CSP).

12. K spôsobu právneho posúdenia veci v ďalšom konaní odvolací súd upriamuje pozornosť na potrebu v záujme spravodlivého usporiadania pomerov strán venovať zvýšenú pozornosť spôsobu posudzovania spotrebiteľského aspektu prípadu. Pri posudzovaní veci z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je potrebné mať na zreteli, že ani procesné ohľady, ktorých sa spotrebiteľovi v sporovom konaní dostáva (§ 290 a nasl. CSP) neznamenajú úplné vylúčenie základných atribútov kontradiktórneho konania, medzi inými tiež následku nepopretia skutkových tvrdení žalobcu, ktorým je nastúpenie domnienky ich nespornosti (§ 151 ods. 1 CSP). Treba mať tiež na pamäti, že skutková ingerencia súdu v záujme procesnej ochrany spotrebiteľa sa netýka celého spektra rozhodujúcich skutkových okolností, ale musí vždy nadväzovať na podstatu spotrebiteľského hmotného práva, ktorým je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nepoctivým záväzkovým zaťažením spotrebiteľa a nekalými obchodnými praktikami dodávateľa. Preto odklon od zásady kontradiktórnosti konania suplovaním prostriedkov procesnej obrany za spotrebiteľa, musí byť vždy opodstatnený niektorým z týchto objektov spotrebiteľskej ochrany a nemôže byť postavený len na akomsi hľadaní dôvodov pre nevyhovenie žalobe dodávateľa za každú cenu, ktorý fenomén je v rozhodovacej praxi okresných súdov viac ako evidentný. Pri posúdení veci podľa názoru odvolacieho súdu treba mať na zreteli tiež, že aj v spotrebiteľských sporoch musí rozhodnutie súdu smerovať k spravodlivému a vyváženému usporiadaniu pomerov strán tak, aby sa spotrebiteľovi v okolnostiach prípadu dostalo primeranej spotrebiteľskej ochrany za súčasného rešpektovania poctivo nadobudnutých práv dodávateľa.

13. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie zároveň o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.